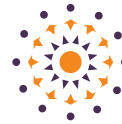
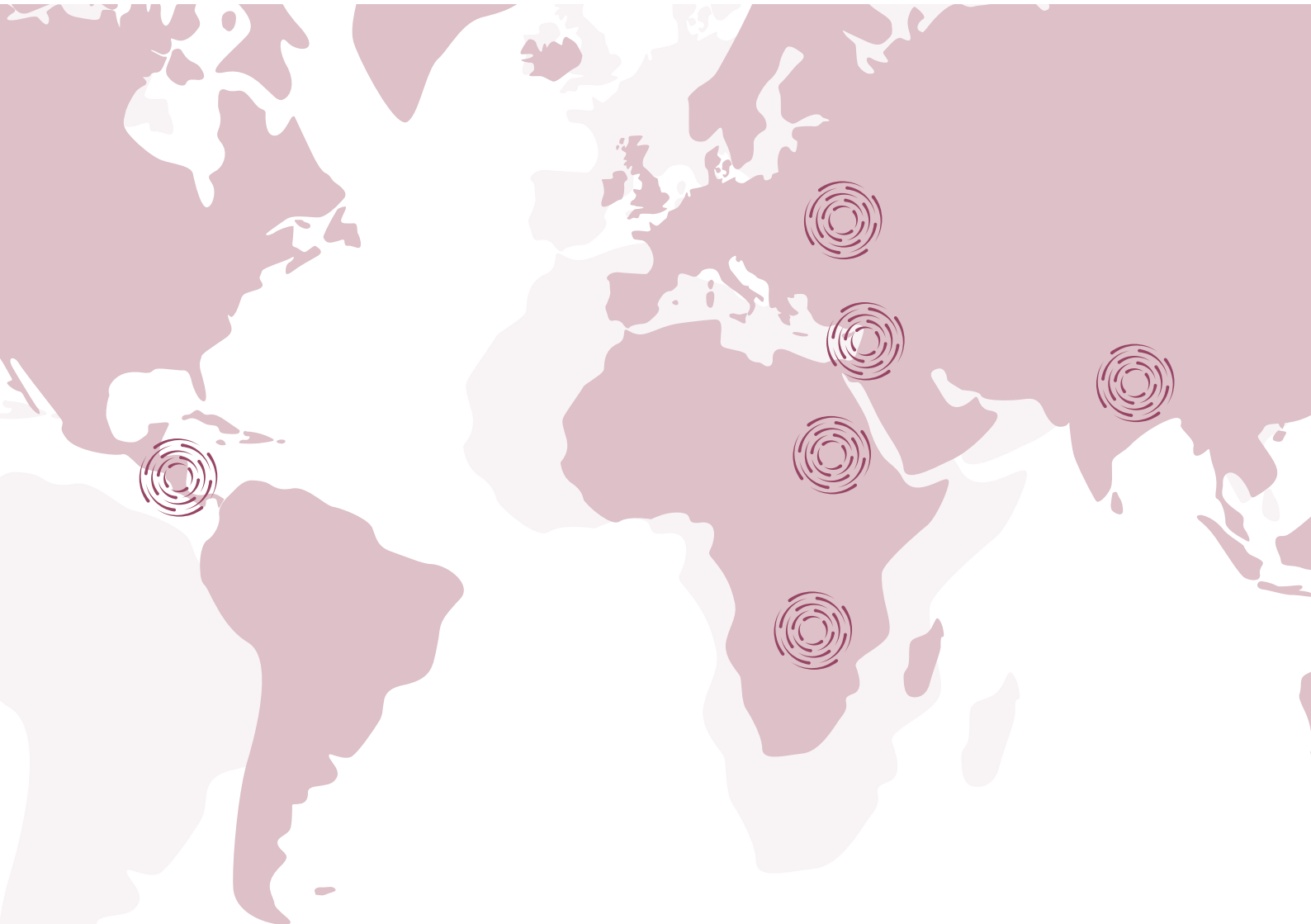

European Union
Global Diaspora Facility

SHABAKA.
connect . collaborate . innovate

ЗАЛУЧЕННЯ ДІАСПОРИ У КРИЗОВІ ПЕРІОДИ

Implemented by

ICMPD

International Centre for
Migration Policy Development

Funded by
the European Union

ДОСЛІДНИЦЬКА ГРУПА

EUDiF: Д-р Орелі Сгро (старший менеджер проекту); д-р Фанні Тіттель-Моссер (співробітник відділу управління знаннями та досліджень); Мохаммед Амін Арімбра (стажер)

Програма глобальної діаспори ЄС (EUDiF) – це пілотний проект, що фінансується Генеральним директором Європейського Союзу з міжнародного партнерства (DG INTPA) в рамках Інструменту співробітництва в галузі розвитку, який діє з червня 2019 р. до кінця 2022 р.

Проект виконується Міжнародним центром з розвитку міграційної політики (ICMPD) EUDiF прагне сприяти розвитку поінформованої, інклюзивної та ефективної екосистеми діаспори-розвитку через знання і реалізацію діяльності, співпрацюючи з країнами-партнерами, організаціями діаспори в Європі, ЄС та в його державах-членах.

<https://diasporafordevelopment.eu/>

У разі виникнення питань прохання звертатися за адресою: EU-Diaspora@icmpd.org

Шабак: Д-р Башаїр Ахмед (керівник проекту); Десмонд Авоонор-Гордон; Джошуа Аспен; Кірсті Квартенг; Лідія Лукасевич; Марте ван дер Вольф; Пол Асквіт (менеджер проекту); Ранія Амін

Шабак – це орієнтована на цінності та керована діаспорою консалтингова та дослідницька організація, що займається питаннями гуманітарної готовності, реагування та відновлення діаспор. Вона надає професійні консультаційні послуги корпоративному, неурядовому, громадському та державному секторам. Серед них дослідження та навчання з питань діаспори, міграції, захисту та гуманітарної діяльності.

<https://shabaka.org/>

У разі виникнення питань прохання звертатися за адресою: info@shabaka.org

Опубліковано в Брюсселі, Бельгія, у травні 2021 р.

Дизайн: Марк Речдейн

Цей звіт підготовлено в рамках Програми глобальної діаспори ЄС (EUDiF), яка фінансується Європейським Союзом (ЄС) та реалізується Міжнародним центром з розвитку міграційної політики (ICMPD)

Думки, висловлені у цьому звіті, є виключно відповідальністю авторів і не обов'язково відображають погляди ЄС, ICMPD або Шабаки.

РЕЗЮМЕ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

Діаспори роблять значний внесок і мають великий потенціал щодо підтримки гуманітарної діяльності у своїх країнах або регіонах походження. З моменту спалаху пандемії COVID-19 у 2020 р. діаспори відігравали ключову роль у наданні допомоги своїм громадам вдома та за кордоном. Однак їх внесок досі залишається недостатньо дослідженим, не отримав належного визнання і практично не координується з іншими суб'єктами.

У цьому контексті Програма глобальної діаспори Європейського Союзу (EUDiF) замовила це дослідження, щоб переважно висвітлити, як діаспори реагують на надзвичайні ситуації, розшифрувати сучасні тенденції та виклики у цій сфері, а також проаналізувати системи співпраці між діаспорами та «традиційними» суб'єктами гуманітарної діяльності. Дослідження також мало на меті з'ясувати умови, які можуть посприяти або перешкодити залученню діаспори під час надзвичайних ситуацій. Насамкінець, у дослідженні надаються практичні рекомендації щодо покращення використання та посилення впливу внесків діаспори у кризові періоди.

Щоб надати порівняльні висновки у розрізі часу, регіонів та типів криз, у звіті розглядаються гуманітарні реакції діаспори у шести країнах: Ліван, Непал, Нікарагуа, Судан, Україна та Замбія.

ОСНОВНІ ВИСНОВКИ

Інформацію та уроки, здобуті за результатами аналізу шести криз, охоплених цим дослідженням, можна згрупувати на трьох рівнях:

- I. Рушії гуманітарної діяльності діаспори: чому і коли діаспора сприяє гуманітарному реагуванню;
- II. Форми гуманітарної діяльності діаспори: який внесок може зробити діаспора під час кризи та як цей внесок здійснюється;
- III. Виклики для гуманітарної діяльності діаспори: бар'єри та ризики, які перешкоджають участі діаспор в гуманітарній діяльності.

Ключовим висновком є те, що контекстуальні чинники у відповідних країнах – зокрема соціальні, економічні, політичні та історичні сили, що діють у кожному конкретному випадку – важливіші для формуванні контурів гуманітарного реагування діаспори, ніж тип надзвичайної ситуації. Такий висновок зроблено стосовно всіх шести досліджуваних країн.

Важливо також зазначити, що пандемія COVID-19 змусила діаспорних суб'єктів реагування, агенції з розвитку та НУО розширити контекст своєї адаптації до кризового реагування, а пандемічні обмеження на подорожі змусили діаспору та традиційних гуманітарних партнерів здійснювати свою діяльність віддалено.

Нижче наведено ключові висновки за трьома основними напрямками: рушії гуманітарної діяльності діаспори, форми гуманітарної діяльності діаспори та проблеми гуманітарних заходів діаспори.

ГУМАНІТАРНА ДІЯЛЬНІСТЬ ДІАСПОРИ

ЧОМУ і КОЛИ	ЩО і ЯК	ХТО	АЛЕ...
ІДЕНТИЧНІСТЬ	ЗДАТНІСТЬ МАНЕВРУВАТИ	ІДЕНТИЧНІСТЬ ДІАСПОРИ	РІЗНІ ТЕРМІНОЛОГІЇ
ЦИКЛІЧНЕ ЗАЛУЧЕННЯ	АДАПТИВНІ СТРАТЕГІЇ	МЕРЕЖІ ПРОФЕСІОНАЛІВ ДІАСПОРИ	ВІДСУТНІСТЬ КООРДИНАЦІЇ
КРИТИЧНІ ПОДІЇ ТА ШОКОВИЙ ЕФЕКТ	ЛОКАЛІЗАЦІЯ	МЕРЕЖІ ПРОФЕСІОНАЛІВ ДІАСПОРИ	ВІДСУТНІСТЬ КООРДИНАЦІЇ
МІСЦЕВІ ЗНАННЯ	МЕРЕЖІ	ДИАСПОРНІ ОРГАНІЗАЦІЇ / СОЦІАЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА	НЕДОСТАТНІСТЬ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН
	КОМУНІКАЦІЯ У КРИЗОВИХ СИТУАЦІЯХ	АСОЦІАЦІЇ РІДНОГО МІСТА	УНИКНЕННЯ ІНСТРУМЕНТАЛІЗАЦІЇ
	БАГАТОРЕСУРСНА МОБІЛІЗАЦІЯ		
	ВОЛОНТЕРСТВО		

I. РУШІЇ

- Ідентичність діаспори:** Способи вираження ідентичності діаспорами формують їх мотивацію, яка лежить в основі гуманітарної діяльності, та впливають на те, яким чином вони надають підтримку. Гуманітарна діяльність діаспори не обмежується мігрантами першого покоління (хоча саме вони переважно є її рушіями). Кризи в рідних країнах можуть стимулювати нові відносини та залучення членів діаспори другого покоління. Хоча гуманітарна мотивація є невід'ємною частиною реагування діаспори на надзвичайні ситуації, соціальні та культурні зв'язки з країнами походження також є критично важливими і стимулюють прагнення до більш прямого, локалізованого впливу.

2. **Реагування діаспори на кризи часто має повторюваний характер:** Діаспори часто використовують для реагування на періодичні, циклічні кризи в країнах походження, долучаючи їх до початку, під час та після криз. Це означає, що вони можуть використовувати мережі та досвід для виявлення потреб, мобілізації ресурсів та реагування на кризи. Окрім того, для деяких груп діаспор спогади про попередні історичні кризи нагадують про засвоєні уроки, а також містять у собі заклик до дії. Ці попередні кризи можуть бути відносно недавніми, як у випадках з Ліваном, Нікарагуа та Суданом, або могли трапитись у більш віддаленому минулому, як у випадку з Україною.
3. **Критичні події та поточні виклики:** Критичні/безпрецедентні події можуть активізувати реагування діаспори, тоді як поточні виклики (тривала політична та економічна нестабільність) впливають на методи діяльності. Шок, який виникає внаслідок надзвичайної ситуації, у поєднанні з існуючою недовірою до урядів та здатності міжнародних НУО адекватно реагувати на кризу, має значний вплив на зміцнення або відновлення зв'язків з країнами походження, тим самим мобілізуючи реагування діаспори. Можна стверджувати, що пандемія COVID-19 також мотивувала залучення та реагування діаспори у Лівані, Нікарагуа, Судані, Україні та Замбії.
4. **Місцевий контекст має значення:** Розуміння складного місцевого контексту та вміння орієнтуватись у ньому, а також унікальне поєднання соціально-економічних, політичних, культурних та історичних чинників у конкретних надзвичайних ситуаціях можуть бути відносною перевагою для діаспорних суб'єктів реагування.

II. ФОРМИ

5. **Здатність діаспори маневрувати між розвитком і гуманітарними заходами:** Діаспора може легко переходити від розвитку до гуманітарного напрямку (або навпаки). Такий перехід зазвичай важчий для (М)НУО та традиційних гуманітарних агенцій через їхню структуру та типи програмних заходів. Водночас діаспорні групи не можуть швидко залучати великі обсяги додаткового фінансування на відміну від гуманітарних агенцій та (М)НУО, які можуть легше масштабувати своє реагування.
6. **Різні типи діаспорних суб'єктів реагування активно беруть участь у реагуванні на кризи:** Діаспорні мережі професіоналів, зокрема медичних працівників чи інженерів, можуть використовувати спеціалізовані навички для надання технічної допомоги під час криз у країнах походження – як віддалено, так і фізично. Діаспорні організації та окремі особи також застосовують свій інтелектуальний, соціальний та політичний капітал у реагуванні на кризи, напр., шляхом мобілізації ресурсів, збору коштів, лобювання, адвокації під час кризи для висвітлення потреб постраждалих осіб і дистанційного та фізичного волонтерства. Приклади цього спостерігалися в усіх шести країнах.
7. **Діаспори демонструють переконливі адаптивні стратегії:** Більш «традиційні» гуманітарні агенції та НУО, а також уряди країн походження та розселення можуть багато чому навчитися на прикладі гуманітарних адаптивних стратегій, що застосовуються діаспорами на стику гуманітарної діяльності та розвитку, та їх зосередженості на більш прямому, локалізованому впливі. Яскраві приклади цього можна побачити в Лівані, Нікарагуа, Судані, Україні та Замбії.

- 8. Діаспори є рушійною силою “курсу на локалізацію”:** На Всесвітньому гуманітарному саміті (WHS) 2016 р. суб’єкти гуманітарної діяльності підтвердили свою прихильність «Великій угоді», метою якої є підвищення ролі місцевих організацій громадянського суспільства, які беруть участь у гуманітарних заходах, та збільшене виділення ресурсів для них.

Діаспорні суб’єкти реагування вже реалізують курс на локалізацію, тісно співпрацюючи з місцевими організаціями громадянського суспільства для покращення впливу та підзвітності. Діаспорні суб’єкти реагування в Лівані, Непалі, Нікарагуа, Судані, Україні та Замбії навели приклади такої співпраці та партнерства.

- 9. Мережі мають ключове значення:** Хоча діаспори часто реагують як окремі особи, вони також належать до створених ними власних неформальних транснаціональних мереж, які спираються на спільноту і професійні зв’язки. Діаспори з усіх вивчених країн походження продемонстрували, вони належать і допомагають створювати глобальні мережі. Основні країни поселення не обов’язково обмежують ці мережі, але можуть впливати на формування мереж і типи залучення діаспори. Деякі з цих діаспорних спільнот (напр., Ліван, Україна та меншою мірою Непал) мають зв’язки зі своїми країнами походження, які охоплюють кілька поколінь. Респонденти повідомили, що релігійні, мовні, культурні та інші чинники мають вирішальне значення для підтримки цих стосунків.
- 10. Кризові методи комунікації:** Інтернет-технології повною мірою використовуються опитаними діаспорними громадами, зокрема такі додатки, як WhatsApp та Telegram, які сприяють миттєвому спілкуванню, одержанню актуальної інформації про потреби на місцях та формуванню нових груп. Різні джерела інформації, включно з сімейними та громадськими мережами, місцевими газетами, телебаченням та соціальними мережами, також використовуються для виявлення потреб та відстеження впливу. Взаємодія поза мережею має не менше значення. Діяльність громади, така як збір коштів та волонтерство через конфесійні групи, є критично важливими методами залучення діаспор.
- 11. Діаспори мобілізують різноманітні ресурси під час надзвичайних ситуацій:** Опитані діаспори та респонденти майже одноголосно висловилися щодо фінансової солідарності в умовах кризи. Це природне продовження існуючих моделей грошових переказів і підтримка розширеної сім’ї та родичів. Діаспорні суб’єкти реагування також залучались до пересилання грошей до інших країн, а не тільки до країн походження. Крім того, вони допомагали предметами першої необхідності та медичними товарами, добровільно пропонували свій час та досвід і сприяли підвищенню обізнаності, а також проведенню кампаній та адвокації. Діаспори також підтримують післякризову реконструкцію та відновлення.
- 12. Діаспори долучаються здебільшого до безкоштовних заходів:** Більшість діаспорних суб’єктів гуманітарного реагування діють на добровільній та неформальній основі, а не в межах створених або зареєстрованих установ. 70% опитаних респондентів діаспори повідомили про використання власного доходу для фінансування своєї діяльності, тоді як 62% – про використання власних заощаджень. Таким чином, надзвичайно важливо використовувати здатність діаспори маневрувати і запроваджувати системи сприяння волонтерству.

III. ВИКЛИКИ

13. **Діаспори та традиційні суб'єкти гуманітарної діяльності не завжди говорять однією мовою:** Діаспори можуть не поділяти ті самі концепції гуманітарної діяльності, що й партнери з розвитку, і можуть користуватись іншим технічним словником. Інституційні гуманітарні партнери часто не бачать або не вважають гуманітарну діяльність діаспори гуманітарним реагуванням.
14. **Потреба у діалозі та координації:** Координація та канали координації діаспор та інших інституційних гуманітарних суб'єктів відсутні. Навіть якщо відносини діаспори з країнами походження є напруженими (як у випадках з Ліваном чи Суданом) або навіть антагоністичними (як у випадку з Нікарагуа), діаспори залишаються відкритими для покращення оперативної координації в галузі гуманітарного реагування. Однак координація між діаспорними групами та урядами країн походження не є обов'язковою умовою реагування діаспори на кризу.
15. **Відсутність доступу або можливості партнерства з міжнародними організаціями:** Діаспори не завжди мають фінансові ресурси, необхідні для участі у ключових зустрічах і доступу до ключових суб'єктів, задіяних у координації гуманітарного реагування, часто розглядаючи їх як закритий клуб.
16. **Гуманітарна діяльність діаспори не є негайним рішенням для подолання зростаючих гуманітарних потреб:** Діаспори можуть становити важливу та впливову частину гуманітарних заходів, але їх не слід розглядати як панацею. Уряди та гуманітарні партнери повинні мати реалістичні очікування того, що можна досягти. Це потребує значного часу та ресурсів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

У цьому дослідженні пропонуються зазначені нижче рекомендації, призначені для урядів, гуманітарних агенцій, НУО та діаспорних суб'єктів реагування для кращого використання та посилення впливу гуманітарної допомоги діаспори:

1. ЗАЛУЧЕННЯ ДІАСПОР ДО РОЗВИТКУ ТА ГУМАНІТАРНИХ ІНІЦІАТИВ

РЕКОМЕНДАЦІЇ	ВІДПОВІДАЛЬНИЙ	ПРІОРИТЕТ (КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- АБО ДОВГОСТРОКОВИЙ)
<ul style="list-style-type: none"> Визнання важливості стику гуманітарної діяльності та розвитку, оскільки діяльність діаспори охоплює всі фази спектру реагування на надзвичайні ситуації та розвитку. 	Уряди Гуманітарні агенції МНУО	Короткостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Встановлення механізму координації та діалогу для усунення значних прогалин в координації між діаспорами та «традиційними» суб'єктами гуманітарної діяльності. Однак тіснішої координації, де це можливо, слід шукати всім суб'єктам, які беруть участь у всіх надзвичайних ситуаціях, оскільки суб'єкти гуманітарної діяльності стикаються з посиленням тиском у контексті реагування на глобальну пандемію COVID-19. <p>Це також стосується громади, оскільки волонтерський сектор є ключовим для сприяння уряду в боротьбі зі спалахом пандемії. Потреби можуть включати як готовність і підвищення стійкості, з одного боку, так і посткризову соціально-економічну реконструкцію після спалаху пандемії, з іншого.</p>	Уряди Гуманітарні агенції МНУО Діаспорні суб'єкти реагування	Короткостроковий

<ul style="list-style-type: none"> • Розробка політики та програм стосовно діаспори, які відповідають певним цілям: Існує можливість отримання величезної вигоди від залучення діаспори, але таке прагнення та залучення вимагають глибокого обмірковування та дій для реалізації цього потенціалу. «Традиційна» діяльність діаспори – напр., конференції, фінансування невеликих грантів та можливості волонтерства – повинна доповнюватися поступовим розширенням діапазону механізмів та програм залучення діаспори, що відповідають різним потребам, можливостям та прагненням організацій діаспори щодо гуманітарного реагування. 	Уряди Гуманітарні агенції МНУО	Середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> • Зміни до законодавства, щоб надати можливість посадовим особам взаємодіяти з діаспорними суб'єктами реагування з гуманітарних питань у тих випадках, коли законодавство цього не дозволяє (напр., Нікарагуа). 	Уряди	Середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> • Включення діяльності діаспори у бачення та пріоритети уряду, створення чітких і прозорих міждержавних механізмів для сприяння соціальній, людській та фінансовій участі діаспори. Для реалізації цих амбіцій потрібні політика та програми. Політика урядів стосовно діаспори повинна містити гуманітарний компонент, який сприяє гуманітарному реагуванню діаспори. Наразі політика щодо діаспори насамперед спрямована на середньо- та довгострокові заходи розвитку. Це також відображає відсутність узгодженості політики та інтеграції між стратегіями гуманітарної діяльності та стратегіями розвитку. 	Уряди	Середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> • Визнання транснаціонального політичного капіталу діаспори і його застосування для політичних реформ, зміцнення миру та відбудови. Інакше кажучи, діаспори не слід розглядати як загрозу. 	Уряди Гуманітарні агенції МНУО	Середньостроковий

2. ГНУЧКІ МЕХАНІЗМИ КООРДИНАЦІЇ ГУМАНІТАРНИХ ПИТАНЬ

РЕКОМЕНДАЦІЇ	ВІДПОВІДАЛЬНИЙ	ПРІОРИТЕТ (КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- АБО ДОВГОСТРОКОВИЙ)
<ul style="list-style-type: none"> Залучення діаспорних координаторів на кластерному рівні: Діаспорні суб'єкти реагування повинні бути залучені до механізмів координації надзвичайних ситуацій з діаспорами, урядами та гуманітарними агенціями, що працюють із Кластерною системою ООН. Однак такі агенції повинні враховувати потребу в гнучкості, оскільки діаспори не завжди залучаються структуровано. <p>Можна скористатися потенціалом діаспор виступати в ролі сприятливих каналів для обміну інформацією щодо певної кризи – через такі ресурси, як от ReliefWeb.</p> <p>Інформація повинна бути більш регулярною та спрощеною, щоб її можна було легко передавати через WhatsApp та аналогічні платформи.</p>	Уряди Гуманітарні агенції МНУО Діаспорні суб'єкти реагування	Короткостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Уникнення створення додаткових перешкод для гуманітарної діяльності діаспори. Якщо уряди не можуть або не хочуть залучати чи підтримувати гуманітарну діяльність діаспори, вони не повинні створювати додаткові перешкоди для цієї діяльності, напр., вилучаючи предмети першої необхідності чи медичні товари, які надсилаються діаспорними суб'єктами реагування. Діаспори часто стикаються зі значними перешкодами під час пересилання грошей і товарів до країн, які перебувають у кризовому стані. Впровадження надзвичайних заходів для сприяння діаспорі у наданні нею допомоги. Наприклад, тимчасове призупинення митних платежів або обмеження на пересилання або зняття валюти. Розширення існуючих схем та структур на підтримку мобілізації ресурсів діаспори у кризові періоди, таких як збір і переказ коштів від діаспорних організацій через місії та посольства агенціям, які здійснюють реагування у постраждалих від кризи регіонах. 	Уряди Гуманітарні агенції МНУО	Коротко- / середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Розширення існуючих схем та структур на підтримку мобілізації ресурсів діаспори у кризові періоди, таких як збір і переказ коштів від діаспорних організацій через місії та посольства агенціям, які здійснюють реагування у постраждалих від кризи регіонах 	Уряд	Короткостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Надання матеріально-технічної підтримки діаспорам у їхній гуманітарній діяльності щодо транспортування допомоги та медичних товарів до постраждалих регіонів 	Гуманітарні агенції МНУО	Середньостроковий

<ul style="list-style-type: none"> • Створення координаційних центрів діаспори: Партнерство з діаспорою в цілях гуманітарного реагування є багатовимірним процесом, який включає країну походження, країну поселення та суб'єктів гуманітарної діяльності. <p>Це вимагає побудови цілеспрямованих партнерських відносин між організаціями діаспори, МНУО та урядами, оскільки розробникам політики потрібна усталена координація.</p> <p>Що стосується НУО, координаційний центр діаспори на рівні штаб-квартири відкрив би можливості для інновацій, забезпечив би тісну взаємодію з діаспорами та набагато тіснішу взаємодію з постраждалими громадами. Крім того, координаційні центри діаспори в країнах походження та поселення можуть посприяти побудові партнерських відносин. Побудова оперативного та стратегічного партнерства з діаспорними суб'єктами реагування може покращити спільне кризове реагування.</p>	<p>Уряди Гуманітарні агенції МНУО</p> <p>Діаспорні суб'єкти реагування</p>	<p>Коротко- / середньостроковий</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Створення національних пулів експертів діаспори, які володіють навичками, актуальними для гуманітарного реагування (напр., у галузі медицини, інженерії, водопостачання, санітарії, гігієни, реконструкції тощо), які можна мобілізувати під час кризи. 	<p>Уряди Діаспорні суб'єкти реагування</p>	<p>Середньостроковий</p>

3. СПРИЯННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДІАСПОРИ ТА КООРДИНАЦІЯ ВСЕРЕДИНІ ДІАСПОР

РЕКОМЕНДАЦІЇ	ВІДПОВІДАЛЬНИЙ	ПРІОРИТЕТ (КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- АБО ДОВГОСТРОКОВИЙ)
<ul style="list-style-type: none"> • Запозичення досвіду діаспор та координація з ними: Україні необхідно зрозуміти важливість запозичення досвіду та координації в межах діаспори, оскільки багато груп прагнуть вчитися один у одного. Таким чином, необхідна підтримка розвитку взаємного навчання. 	<p>Уряди Гуманітарні агенції МНУО</p> <p>Діаспорні суб'єкти реагування</p>	<p>Коротко- / середньостроковий</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Розробка схем найму та волонтерства, щоб надати діаспорам можливість використовувати свої навички, знання та досвід для покращення гуманітарного реагування та диверсифікації трудових ресурсів. 	<p>Уряди Гуманітарні агенції МНУО</p>	<p>Середньостроковий</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Усунення нерівностей у владних відносинах та структурних нерівностей між діаспорами і «традиційними» гуманітарними партнерами. Протести 2020 р. під лозунгом «Життя чорних важливе» викликали термінові дискусії про історичну спадщину расизму та колоніалізму, яка впливає на сучасні проблеми, що стоять перед сектором допомоги, та про необхідність їх подолання. <p>Підтримка курсу на локалізацію може бути одним зі шляхів досягнення цього, оскільки передбачає перегляд структури відносин між гуманітарними агенціями Півночі та громадянським суспільством на глобальному Півдні. Діаспори вже домагаються цього завдяки своїй роботі з місцевим громадянським суспільством та громадами в країнах походження, шляхом обміну навичками, адвокації та прямого фінансування, навіть в умовах повільного прогресу з боку інституційних гуманітарних партнерів.</p>	<p>Уряди Гуманітарні агенції МНУО</p>	<p>Середньостроковий</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Можливе спрямування коштів до місцевих і діаспорних організацій: Фінансування залишається болючою проблемою для діаспорних організацій. Однак, незважаючи на обмежені ресурси, такі організації виконують діяльність, яка часто має значний вплив, навіть за обмеженого бюджету. Пандемія COVID-19 лише посилила тиск, адже широко впроваджені правила соціального дистанціювання збільшили фізичну дистанцію між клієнтами/бенефіціарами та міжнародними постачальниками допомоги, і менше малих організацій готові діяти гнучкіше та реагувати на потреби місцевих громад. Спрямування коштів та інших ресурсів на гуманітарну діяльність діаспори, а також місцевим групам громадянського суспільства також допомагає їм масштабувати свою роботу з місцевими громадами/ посилювати свій місцевий вплив. 	<p>Уряди Гуманітарні агенції МНУО</p>	<p>Середньостроковий</p>

4. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ «ТРАДИЦІЙНИХ» ГУМАНІТАРНИХ СУБ'ЄКТІВ ТА ДІАСПОР

Рекомендації	Відповідальний	Пріоритет (коротко-, середньо- або довгостроковий)
<ul style="list-style-type: none"> • Розвиток потенціалу урядів та гуманітарних організацій щодо гуманітарної діяльності діаспори необхідний на додачу до розбудови спроможності, спрямованої на сприяння співпраці з діаспорою з питань розвитку (урядові структури, які взаємодіють з діаспорою, зазвичай, не налаштовані на реагування у надзвичайних ситуаціях). Це дало б змогу краще застосовувати принцип «не нашкодити», оскільки урядові та гуманітарні агенції краще розуміли б динаміку гуманітарних ініціатив діаспори. 	<p>Уряди Гуманітарні агенції МНУО</p>	<p>Середньо-/ Довгостроковий</p>

5. ПОСТІЙНА КОМУНІКАЦІЯ

Рекомендації	Відповідальний	Пріоритет (коротко-, середньо- або довгостроковий)
<ul style="list-style-type: none"> Прозорість та довіра до партнерських відносин: Існує потреба у підписанні меморандумів про наміри між діаспорними мережами та міжнародними організаціями (або провідниками кластерів) для заохочення регулярного діалогу. 	Уряди Гуманітарні агенції МНУО Діаспорні суб'єкти реагування	Коротко-/ середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Створення цільових каналів комунікації та контенту для діаспор та діаспорами: Також надзвичайно важливо для гуманітарних агенцій та урядів використовувати канали комунікації діаспори, надаючи цілеспрямовані та відповідні повідомлення про гуманітарні потреби та способи координації гуманітарної діяльності діаспори та інших агенцій. Державні веб-сайти слід регулярно оновлювати та вміщувати контент відповідними мовами в країнах поселення для полегшення взаємодії з другим і наступними поколіннями. 	Уряди Гуманітарні агенції МНУО	Середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Розвиток комунікації, спрямованої на мобілізацію ресурсів та навичок діаспори, напр., у відповідь на конкретні потреби в надзвичайних ситуаціях або на підтримку кампаній зі збору коштів на конкретні потреби. 	Діаспорні суб'єкти реагування	Середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Встановлення неформальних каналів або механізмів оперативної координації з діаспорними суб'єктами реагування щодо гуманітарної допомоги у випадках, коли офіційне спілкування обмежене (напр., Нікарагуа). 	Уряди	Середньостроковий
<ul style="list-style-type: none"> Подальші дослідження: визнання фактурізноманітності, а не статичності діаспори. Лонгітюдні дослідження були б корисними, оскільки надають можливість отримати глибше розуміння тенденцій залучення діаспори. Однак робота з діаспорою не повинна обмежуватись розумінням діаспор та розвитком їх стратегічної діяльності; вона також повинна бути спрямована на створення спільних програм розвитку та гуманітарних програм. 	Уряди Гуманітарні агенції МНУО Діаспорні суб'єкти реагування	Середньо-/ Довгостроковий